

Kees Bulthuis en Gonnie Liebe: samen werken, samen weg....!

Karen Mauve, (NLJ 20-11-1998)

Vrijdag 27 november a.s. neemt het Nat.Lab., tijdens een feestelijke bijeenkomst in WO, afscheid van Kees Bulthuis (Senior Managing Director of Research). *'En van Gonnie'*, vult Kees nadrukkelijk aan, *'we gaan samen'*. Samen zijn ze ook de afgelopen weken alle Philips Research-laboratoria afgereisd om daar persoonlijk afscheid te nemen. De redactie van het Journaal haalde met hen beiden nog wat herinneringen op.

'Moet ik er nou echt bij zijn?' vraagt Gonnie, 'Het gaat toch om Kees'. Een vraag die tekenend is voor Gonnie's bescheidenheid. Tekenend ook voor Kees is het antwoord: *'Ja natuurlijk, je hoort erbij'*. Nog wat protesterend gaat Gonnie gelukkig toch mee, maar niet nadat ze eerst ervoor gezorgd heeft dat de koffie op tafel staat. Gonnie is dit jaar 41 jaar op het lab en vanaf 1989 is ze de secretaresse (*'medewerkster'*, verbetert Kees) van Kees. De waardering voor haar kunnen steekt hij niet onder stoelen of banken: *'Gonnie is een betrouwbare accurate medewerkster, ze weet alles, ze zorgt ervoor dat ik niet te grote blunders maakt, ze heeft veel mensenkennis, en ik heb nog nooit een benoeming gedaan zonder daarin ook naar haar mening te vragen, en ... ze is een vriendin!'* Als je naar de twee zo samen kijkt, is dat ook duidelijk te zien. Gonnie: *'En Kees is voor mij altijd een fijne baas, die mij volledig mijn gang liet gaan, waardoor ik kon doen wat ik moest doen.'*

Opvolging

Eigenlijk zouden Kees en Gonnie al eerder met pensioen zijn gegaan. Maar toen werd het duidelijk dat Frank Carrubba (toen verantwoordelijk voor Research in de Raad van Bestuur) weg zou gaan, terwijl Kees amper zeven maanden later Research zou verlaten. Voor beiden was de opvolging nog niet geregeld. Kees werd gevraagd om nog te blijven, en dat heeft hij gelukkig gedaan. *Waarom? Solidariteit, maar dat is een groot woord, en ik vond de continuïteit voor Research erg belangrijk. Dat langer blijven is het mij zeker waard geweest Roel Pieper is gekomen en mijn opvolging is nu geregeld: ik laat Research in de goede handen van Ad Huijser achter.'*

Wat is er bereikt?

Een goed programma, aansluiting met de PD's en het overtuigen van de President en de Raad van Bestuur van het belang van Research, noemt Kees als zijn belangrijkste taken van de laatste anderhalf jaar. Daarnaast heeft hij gestreefd naar één Research-organisatie. Dat is terug te vinden in het 'Reviewboek' (waarin de vorderingen van Research en de plannen voor het komend jaar staan beschreven), de CRC (hoofdzakelijk bestaande uit alle adjunct-directeuren en verantwoordelijk van de gang van zaken binnen Philips Research en het maken van voorstellen hierover aan de RDC, die hoofdzakelijk bestaat uit de directeuren van de diverse laboratoria) en de programmadiscussies tijdens de 'Strategy Meetings', waaraan naast de directieleden ook alle groepsleiders deelnemen. Dat zijn belangrijke resultaten.

Loopbaan

Kees kijkt met enorm veel plezier en ook tevredenheid terug op zijn carrière. In vogelvlucht nemen we die nog eens door, maar eerst vertelt hij over zijn studietijd. *'Ik vond studeren leuk en dat heb ik héél lang gedaan; dus dan weet je het allemaal goed ... Ik heb in die tijd in diverse commissies gezeten, en ik heb er ook de beest uitgehangen. Over die periode zeg ik altijd dat die mij geholpen heeft hier goed te kunnen functioneren; anders was ik een 'Nerd' geworden.'* In 1964 komt Kees als onderzoeker op het lab. In 1968 promoveert hij bij zijn groepsleider, prof. L.J. Tummers, aan de TU Eindhoven op een proefschrift getiteld: *Diodes and transistors under high localized pressure*. *'Begin zeventig had ik het geluk om terecht te komen in de optische groep in de tijd van de Video Longplay, de Compact Disc en de 'silicon repeater'. Die laatste twee waren succesvol en stonden in de 'lime light', en daar kon ik niets aan doen ... !'* In 1974 wordt hij groepsleider en in 1979 wordt hij adjunct-directeur.

De 'platte buis', de elektronificatie van de lampen en het opnieuw starten van de projectie-TV zijn 'high-lights' uit deze periode. Dan wordt hij in 1982 directeur van het Nat.Lab. en is hij nauw betrokken bij de oprichting van het R&D-centrum voor IC's en het 'Mega'-project. Een beetje treurig merkt hij op: *'De opheffing van dat centrum heeft mij kruim gekost: dat was tragisch voor de betrokken medewerkers. Toch is 'Mega', achteraf gezien, technisch en financieel wel een succes geweest.'* Als Nat.Lab.-directeur houdt Kees in 1989 zijn laatste jaarrede. Ook dat deed hem een beetje pijn. Kees vat dit afscheid heel kort samen: *'En toen werd PSV kampioen en toen kreeg ik van Piet Kramer, mijn voorganger, ook een grote beker, en toen kreeg ik Gonnie.'* Als een van zijn 'uitvindingen' uit die tijd noemt hij de SFA's: *'Het scheiden van 'business'-achtige dingen van Research en de oprichting van de SFA's is een goede zaak geweest, zeker als je bedenkt dat die mensen anders weg hadden gemoeten. Kijk nu bijv. eens naar de lasers: dat is een groot succes geworden!'*

Kees gaat weg van het lab, maar hii blijft nog tot 1 april lid van de Groepsraad. Over zijn opvolging als Research-vertegenwoordiger in de Groepsraad zijn overigens nog geen definitieve afspraken gemaakt. Voor de komende vier maanden heeft Kees aangeboden om Ad Huijser bij te staan als hij vragen heeft, *'maar na 1 april ben ik echt weg bij Philips'*, zegt Kees. Gonnie knikt beamend. Zij gaat per 1 april met vervroegd pensioen. Tennis en bridge stonden al centraal in haar thuisleven, maar ze stelt zich voor straks ook een cursus kunstgeschiedenis te gaan volgen. Kees zegt eerst te gaan 'lui wezen'. Dat zal maar betrekkelijk zijn, want hij is o.a. een fanatiek golfer. Hij blijft ook actief in de 'board' van de SFA S3 (Sillicon Software Systems) in Dublin, waarin hij vanaf de oprichting actief is. Daarnaast is hij lid van de AWT (Adviesraad voor Wetenschap & Technologie, die adviezen aan de regering geeft) en van FORUM, en is hij voorzitter van de Raad van Toezicht van het Diaconessenhuis in Eindhoven.

'Ik heb hier 35 jaar met veel plezier gewerkt en ik ga met veel plezier weg' besluit Kees tevreden, en hij voegt er meteen aan toe: *'En, die laatste tien jaar had ik het allemaal niet gekund zonder Gonnie!'*